

Anna Widén

Skogskrifter

Et mangfold av skikkelser legger igjen spor i skogen. En hverdagslig pinne vil ved nærmere øyesyn fremstå som en gåtefull gjenstand. "Skogskrifter" ønsker å invitere betrakteren til å se helhet og detalj i sammenheng og til å reflektere rundt hva det vil si å fortelle sin historie til kommende generasjoner.

Anna Widéns kunstverk i seremonirommet

Anna Widén (f. 1971) er utdannet ved KV Konstskola i Gøteborg, Gotlands Konstskola i Visby og Statens Håndverks- og kunstindustriskole i Oslo. Widén har i en årrekke latt seg inspirere av livet i skogen og arbeidet med kunst relatert til dette. Hun har bodd og arbeidet i Ålsbygda på Hadeland siden 2004. Etablering i bygda har resultert i flere markante verk som kan sees som en direkte konsekvens av stedets innflytelse på den kunstneriske prosessen. Skulpturen "Etter skeid", sammensatt av treverk fra et kubeite funnet hos kunstnerens nabo, fikk stor oppmerksomhet under åpningen av Glasslåven Kunstsenter (2016). Widén ble samme år tildelt Weidemanns stipend for denne skulpturen.

Olav Christoffer Jenssen

Rubicon Paintings No.03 og No.07

Olav Christopher Jenssen (f. 1954) er en av Nordens fremste samtidskunstnere, og arbeidene hans er representert i ledende museer verden over. Han har en omfattende produksjon av kunstbøker og har også utført flere offentlige utsmykninger.

Rubicon Painting No. 07

Maleriene "Rubicon Paintings" kommer fra en serie som Jenssen har arbeidet med siden 2018. Tegninger i bildeflaten slynger seg over og under utbrudd av farger og lys som bringer tankene til eventyrlige landskap og hemmelige undervannsverdener med et nettverk av linjer som flyter i hverandre fra bilde til bilde.

Hanne Tyrmi

Woodworks

Livene våre blir sakte men sikker overtatt av ting. Hvor kommer de fra, hvem lager dem og hvordan har de endt opp med å invadere livene våre? Konsumkultur er temaet for Tyrmis installasjoner. De gir innsyn i et hjemmeapotek med gjenstander skåret ut i tre. Tyrmi (f. 1954) har i en årrekke markert seg med viktige separatutstillinger nasjonalt og internasjonalt, og har utført flere offentlige kunstprosjekter.

Installasjon av H. Tyrmi.

Kunsten ved Lunner helse- og omsorgssenter

I denne brosjyren presenteres kunstnerne som ble invitert og innkjøpt av kunstutvalget i Lunner kommune til å utsmykke Lunner helse- og omsorgssenter. Kunstutvalget ønsker at kunsten skal kommunisere med mennesker i alle aldre, i ulike livssituasjoner og med ulik kulturbakgrunn.

Tre kunstnere, Anna Widén, Marianne Heske og Mikkel McAlinden, ble invitert til å lage kunst spesielt for helse- og omsorgssenteret. I tillegg er det blitt kjøpt inn kunst fra en rekke anerkjente kunstnere.

Også «gammel kunst» er blitt en del av utsmykningen, blant annet rådyr-skulpturen fra parken ved det gamle omsorgssentret i Lunner, Merton-samlingen fra Lunner rådhus og flere Aschenbach- bilder.

Erling Merton og Ernst Aschenbach

Malerier av E. Merton finnes i korridorene.

Erling Merton, født i Lunner i 1898, var en norsk maler og grafiker. Han var elev av Christian Krohg og Halfdan Strøm og fikk også undervisning av Pola Gauguin. Merton malte landskap, bymotiver, interiører og stilleben. Koloritten er enkel, med få, samstemte farger. I senere år arbeidet han med serigrافي (silketrykk) og ble en pionér på dette området. I korridoren mot vinterhaven i helse- og omsorgssenteret er oljemalerier av Merton hengt opp i tilnærmet kronologisk rekkefølge, og over 30 silketrykk henger rundt om på huset.

Flere oljemalerier av Mertons far, Ernst Aschenbach, kan også sees i korridorene i helse- og omsorgssenteret. Aschenbach malte hovedsakelig landskaper fra Vestfold og senere fra Hadeland.

Både Merton og Aschenbach har sterk tilknytning til Lunner, og flere av motivene har de hentet nettopp herfra.

Les mer om kunst i Lunner kommune her:
www.lunner.nkdb.no

Mikkel McAlinden

Nordre Piperen

«Jeg blir stadig overrasket over min egen optimisme og mangel på erkjennelse over at ting endrer seg raskt. Hvis sola skinner en dag har jeg en urokkelig tro på at den vil skinne i morgen og dagen etter, selv om all erfaring tilsier det motsatte. Kanskje dette er en forutsetning for å ta naturbilder – ideen om at jeg kan komme tilbake om litt og ta bildet om igjen eller ta noen ekstra bilder som jeg trenger for å fullføre verket, selv om jeg vet noe annet.

Så er jeg i Lunner og prøver å finne et motiv. Optimismen er uforandret. Jeg har en idé om skogen, vannet og motlys. Heldigvis fikk jeg en guide i Karigrethe Rækstad Halvorsen og vi fant relativt raskt fram til motivet. Og her er problemet; det motivet vi fant ble bare en bekreftelse av visualiseringen jeg hadde i hodet og det bildet var jeg allerede ferdig med. Jeg vil jo helst overraske meg selv og lage et helt nytt bilde jeg ikke har sett før. Resultatet ble et motiv jeg så på veien til det andre motivet. Muligens er dette en slags fingert overraskelse, dette forløpet har tross alt skjedd en rekke ganger før, allikevel ble jeg behagelig overrasket denne gangen også. Vannet du ser er Nordre Piperen, men det er ikke spesifikt Nordre Piperen. Å lage et verk er for meg å lage en tilstand, en plattform, der betrakterens erindringer og opplevelser kan blande seg i opplevelsen av stedet. I dette tilfellet et sted der Nordre Piperen ikke eksisterer lenger.» *Mikkel McAlinden (2020)*

Nordre Piperen av M. McAlinden henger i hovedgaten.

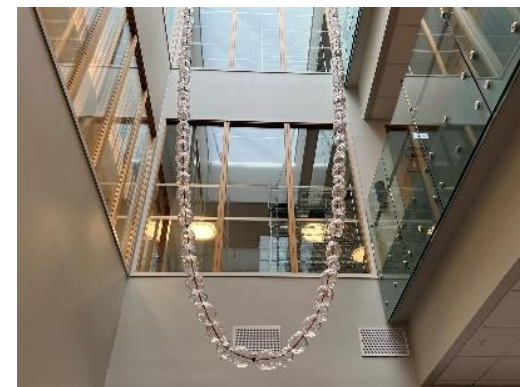
Marianne Heske

Perlekjedet i Lunner

Marianne Heske (f. 1946) er utdannet ved Bergen Kunsthåndverksskole, École Nationale Supérieure des Beaux-Arts (Paris), Royal College of Art (London) og Jan van Eyck Academie (Maastricht). Heske er internasjonalt anerkjent som en konseptuell kunstner, og er særlig kjent for sine videomalerier og installasjoner som utforsker samspillet mellom menneskene og naturen. Hun har stilt ut på museer i hele verden, og har utført flere offentlige utsmykninger i Norge.

Utsmykningen Marianne Heske har laget til Lunner helse- og omsorgssenter består av et stort smykke - et perlekjede hengende fra taket i en 15 meter høy lyssjakt. Kjedet består av 220 av kunstnerens klassiske dukkehoder utformet i glass på Hadeland Glassverk.

Konseptet bak perlekjedet er at et hvert menneske er et smykke. Hodene er transparente, fordi vi tar inn inntrykk hele livet. Gjennom kjedet går en rød tråd som symbol på samhold, glede, visdom, respekt og skjønnhet.

Perlekjedet med glasshoder i glassgangen.

